

Et brunt julekort

Klassekampen 27.12.1983

Nå er det Jul! Og alle gleder seg! Ikke like hyggelig for de tusnene som runder året arbeidsløse, men likevel. Om husleia for november ennå ikke er betalt, så trøst deg med at du skylder ingenting! Absolutt ingenting. For dere som ikke går ledige skal jeg fortelle en munter historie om hvordan trygdekontoret sparer penger oppunder Jul.

Arbeidskontoret i Oslo har starta med noe som kalles «brunt kort». Hva det er? Jo, det er en ny ordning. En eller annen konsulent har finni ut en ny måte som Oslos arbeidsledige, og spesielt de som ikke har ledighetstrygd i det hele tatt, kan redusere trygdeutgiftene for Oslo kommune med noen tusner pr. uke. Saken er denne. Er du langtidsledig i disse dager, så får du traske hver morra ned på «dagsen» i Storgata, og stelle deg i kø med en dross andre i samma ørend. (For de som ikke veit det: «Dagsen» er det arbeidskontoret som skal formidle dagsjobber. Ditt må du gå når du ikke lenger får ledighetstrygd i det hele tatt.)

På «dagsen» slepper vi inn kl. halv åtte. En herlig blanding av Oslos utstøtte. 60-åringer som egentlig burde sitti på røva ved frokostbordet og kost seg med mørraavisa. Uteliggere som burde vært på sjukehus, og ikke tilbrakt natta i en container. Ung gutter som burde vært i læra. Også vi med «brunt kort», reine adeulen fra langditskontoret.

«Er det noen med brunt kort her?» Mannen i luka gransker oss nøye når vi toger inn. Han samler inn 8–10 kort. «Dere venter her.» Vi blir skilt ut av køen. de andre marsjerer inn på det «innerste» rommet og setter seg for å vente (og å varme seg). De ser sporrende på oss som blir stående igjen. Så setter'n igang å dele ut jobber. «Dere to går til... du skal tømme en container på... dere på Gronlia.» 6 av oss fikk jobber. Merre var det ikke den dagen. Han noterer på de «brune korta». Bare vi fikk jobb. Ingen i den vanlige gjengen på «dagsen» fikk noe den dagen.

Dagen etter var det samme igjen. Noen av oss med «brunt kort» fikk jobber. Ingen av de vanlige. Det er tydelig at vi får spesialbehandling. Den vanlige gjengen liker det ikke. De har ikke ledighetstrygd. De le-

Julas nyhet fra arbeidskontoret: «Brunt kort». Hvis du er langtidsledig, må du traske ut hver morra og stille deg i kø.

FOTO: BERNT EIDE

ver av dagsjobba. Vi har tross alt trygd. Likevel tar vi jobba?

En av oss lurer på dette: «Hvorfor skal vi gå her og ta penga fra de andre? Vi kan bruke tida bedre for å prove å skaffe fast arbeid.» Han ser sporrende på gubben i luken. Men han er ikke inter-

essert i å diskutere. «Har du vondt i ryggen i dag? Kanskje du burde gå til legen?» Grei beskjed. Hold kjeft. Ellers får du problemer.

Slik går det resten av uka. Vi må tale sure kommentarer fra den vanlige gjengen. Hva faen kan vi gjøre? Sjukemelde oss? Etterhvert blir

de «brune korta» fulle med kvitteringer på at vi har møtt opp alle dagene. «Arbeidsuka» blir full. Vi føler oss som noen drittsekker. De aller fattigste av de fattige har mista ei ukelønn. Hele uka har vi fått jobba dems.

Trudde du at oppgaven til arbeidskontoret var å skaffe

folk arbeide? Nei. Det er helt feil. Oppgaven til arbeidskontoret er å spare penger på trygdebudsjettet.

Lars Borgersrud